

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

כל המשפחה מחוברת סביב הזרף של אבא

מסרים מהדף היומי / גליון מס' 22 / שבת חוה"מ סוכות תשפ"ג

מחפש שיעור או חברותא מתאימה?
מעוניין להתחבר לקהילה בסביבה שלך?
לברור רכז 'חלקי בקהילתי' באזורך:
☎ 052-7600080

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף ק:

"אע"ג דנפל ביה איצתא מייתי זוזי חריפא"

הגמרא השבוע מספרת על רב כהנא שבידו הופקד לשמירה שיכר השייך ליתומים. ברצותו בטובת היתומים התעכב מלמוכרו עד לתקופת החגים, באומרו: אף שעד אז יאבד השיכר מעט מטעמו, מוטב להמתין, משום שבתקופה זו בה רבים צורכים שיכר, אף התשלום שיתקבל עליו יהיה גבוה בהרבה מבימים כתיקונם.

עובדה זו מזכירה את אשר הנאמר בשם החפץ חיים: פעם פגש הח"ח סוחר תבואה וכאשר התעניין בשלומו נאנח הלה ואמר: "מה אומר לכם רבי... המצב לא פשוט, התחרות גדולה, וכיון שאין לי את החיטה האיכותית ביותר, אין לי מספיק לקוחות". עבר זמן, ובעיצומה של מלחמת-עולם פגש הח"ח את הסוחר בשנית. הפעם היו פניו זורחות. "דווקא עכשיו הפרנסה השתפרה?" התעניין הצדיק בפליאה, "כוודאי!" השיב הסוחר "בשעה קשה שכזו בה הרעב מאיים על כולם, כל סחורה שהיא נחטפת..."

החפץ חיים למד מכך על ערכם של המצוות בזמננו. אם בדורות קודמים דקדקו בשמים על כל מצווה - אם נעשתה ככוונה ראויה וללא פניות - הרי שבדורנו הדל כל מצווה מתקבלת בברכה, פותחת שערים ובוקעת רקיעים.

איך זה קשור אלינו?

בואו ונעריך את המצוות שלנו. אנו עומדים אמנם בדור שאיך לומר... קצת חלש. אך דווקא משום כך כל מעשה שלנו מקבל ערך כפול.

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף צ"ט.

"אי אייתי לי בשית כל שכן דהוה שוה תרתי סרי"

מעשה באדם שנתן לשליחו ששה סלעים ובקשו לרכוש בהם חלוק עבורו. השליח חזר מרוצה מעצמו: "קניתי את אותו החלוק, אך בחצי המחיר - בשלשה סלעים בלבד!". בגמרתנו השבוע מובאת דעת רבי יהודה כי יכול המשלח לטעון שהשליח לא קיים את שליחותו ועליו לספוג את עלות החלוק. מדוע? משום "שאלו היית משתמש בכל ששת הסלעים, בוודאי יכול היית להשיג בהם בגד השווה שנים עשר סלעים".

פסק זה יכול לעוררנו על התחושה שצריך האדם לחוש בנוגע ליכולות שניתנו לו: הקב"ה חנן אותך בזריות, בכשרונות ברוכים! עליך לנצלם! אמת, הספקת הרבה, אך אל נא תנוח... אדרבה, תמשיך להצליח!

אחינו היה לרבי ישמעאל - מספרת לנו הגמרא - תלמיד חכם מופלא ושמו בן-דמה. באחד הימים שאל בעצת דודו: "כבר למדתי את כל התורה כולה, האוכל עתה להשקיע מעט גם ב'חכמה יונית'?". התשובה שקיבל הייתה ברורה: "תורתנו מצווה: 'הגית בו יומם ולילה' - היום והלילה נועדו אפוא ללימוד התורה. ביתר השעות תוכל ללמוד 'חכמה יונית' כרצונך...".

איך זה קשור אלינו?

אתה מוכשר וזריו יותר? מספיק יותר? מותר ואף חובה עליך לנוח. אך לנצל עובדה זו בכדי לבזז את הזמן היקר? חלילה! הזמן הוא מצרך יקר מזהב, בל נבזבזו על הבל וריק!

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף צ"ו.

"אף פורק ממנו יראת שמים"

אמרה מפתיעה מופיעה בגמרא השבוע: רב המונע מתלמידו לשמשו פורק מעל תלמידו את יראת השמים שלו. הדבר דורש הבנה, הכיצד!?

תלמיד היושב ולמד תורה מפי רבו ואינו רואה כיצד מיישם את הלימוד בחייו האישיים, עלול לקנות בנפשו תחושה פסולה, כביכול התורה היא לימוד בעלמא ולא דרך חיים, ואילו, שהרי בכך הוא מאבד מעליו כל רגש של יראת שמים. לפיכך נדרש הרב לאפשר לתלמידו לשמשו וללוותו בחיי היום יום, כדי שבד בבד ללימודו יחווה כיצד התורה מלווה את האדם בכל תהלוכותיו.

לימוד התורה אינו 'חווית ידע' או 'עושר רעיוני', התורה היא 'ספר הוראות לחיים' שעל פיו אמורים לנהוג 7/24. אם לא נבין זאת - עתידנו הרוחני בסכנה.

זאת בשונה מחכמת הגויים. על אריסטו, גדול חכמי האומות, מסופר כי אחר שעות בהן עמד והרצה לתלמידיו רעיונות פילוסופיים על חיי מוסריות ואנושיות, לא אחת נחשף קלונו כשנתפס במעשי שחיתות. "עכשיו איני אריסטו!" - הסביר לתלמידיו ההמומים, בלא שמץ של בושה.

איך זה קשור אלינו?

נהפוך את התורה לחטיבה אחת עם חיינו. נאכל - אך על פי התורה, נתעסק בחיי היומיום - רק לפי התורה. הן בדיוק לשם כך היא ניתנה לנו.